

خلق کرد مبارزات اش را صیقل می بخشد!

سراسر کردستان طی چند هفته ی اخیر، فضای مبارزاتی و جوشان دوران سالهای ۵۸ و ۶۰ را بخود گرفته است. خلقی که در آنزمان سلاح به کف گرفته بود، تا منطق زورگویان را با زور خویش پاسخ گوید و تا آخرین لحظه به آرمانهای هایش وفادار ماند. دو دهه از آن خاطرات و دلاوری ها می گذرد. هزاران نفر با دستان کثیف سرمایه داران جانی با چشمانی بسته؛ اما با سری افراشته از کینه به دشمن طبقاتی شان، جان خود را وثیقه ی انقلاب رهائی بخش خلقهای ایران نمودند. در آنزمان دیوارهای صوتی توسط هواپیماهای غول پیکر رژیم جمهوری اسلامی شکسته شد، جنگ خونین و نابرابر براه انداخته شد، پیر و جوان بمباران گردیده اند تا خشم خلق دربندی را فروکش نمایند. کردستان امروز، یاد آور آن خاطرات دردناک و شیرینی است که تاریخ مبارزات ضد امپریالیستی ایران بخود دیده است. سرزمین کردستان و توده های ستمدیده ی محروم آن مناطق، در هنگامه ی یورش سازمانیافته ی ارگانهای سرکوب به نیروهای انقلاب و جنبش سراسری، هزاران نیروی مخالف را با اغوش باز و با دلی سرشار از مهر و محبت در خود جای داد و باعتبار چنین ایثارگری هایی به سنگر آزادگان و معیادگاه انقلابیون در پرتو سلاح تبدیل گشته بود. انقلاب و ضد انقلاب در مقابل هم در سرتاسر کردستان صف آرائی نمودند و به جنگ های نابرابر تن در دادند. جمهوری اسلامی در تلاش بود تا بهر طریق ممکنه از محاصره ی اقتصادی گرفته تا دستگیری، بمباران و کوچ اجباری، آنانرا به تسلیم و کرنش وادارد. اما خلق کرد بنابه مبارزات دیرینه اش و بنابه درک و شناخت از ماهیت سران رژیم جمهوری اسلامی بعنوان مدافعین بی چون و چرای سرمایه های امپریالیستی، از همان آغاز سلاح های خود را صیقل بخشیده و به سمت ارگانهای سرکوب و جاشهای محلی نشانه گرفت تا خواسته های خود را متحقق سازد. از آنزمان تا کنون نگاه رژیم جمهوری اسلامی به هر شهر و روستا در کردستان، بدیده پرورش دهندگان " ضد انقلاب " بوده و بر همین اساس با گسیل نیروهای سرکوبگرش در دور افتاده ترین نقاط کردستان و ایجاد پایگاههای سرکوب در روستاها و بلند ی های کردستان، به انجام وظایف سرکوبگراییه اش ادامه داده و می دهد. کردستان امروزه یکپارچه بار دیگر بپاخاست و رژیم را دوباره به تقلا انداخته است و آنانرا واداشته است تا با گسیل بیش از پیش نیروهای سرکوبگرش از دیگر شهرها بهمراه توپ و تانک و گردش هلیکوپترها بر فراز شهرهای کردستان، بر نارامی های اوج گیرنده فائق آید و بار دیگر " حفظ و امنیت " دلخواه ی خود را در سراسر کردستان برقرار نماید.

براستی سئوال این است که آیا می توان تجارب خلقی را که با توسل جستن به سلاح توانست مدت زمانی دستان رژیم را از سرزمین اش کوتاه نمود و در عمل بر

این امر آگاهی یافت که تنها در مقابل زور و سلاح، باید زور و سلاح را بکار بست، به عقب واداشت و آنانرا به شیوه های نا کار ساز و نا فرجام مبارزه دعوت نمود؟

واقعیت این است که توده های ستمدیده ی کرد، بر خلاف مدعیان منافع ی امروزی اش، خود از حقایق و تجاری بر خوردار می باشند که با نظرگاهها و شیوه های مبارزاتی ارائه شده از سوی سازمانهای سیاسی در تضاد و تناقض عمیق قرار می گیرد. واقعیات و شرایط کردستان بنوبه ی خود درس بسیار ارزنده و آموزنده ای را به توده های ستمدیده داده است. توده هایی که بدلیل ساختاری کردستان، از زمان قدرت گیری رژیم جمهوری اسلامی با پوست و گوشت شان لمس نموده اند که نمی توان با راه اندازی شیوه های غیر کار ساز و مسالمت آمیز مبارزه، به منافع ی دیرینه ی خویش دست یابد و بگونه ی عملی دریافته اند که در پرتو عالیترین شکل از مبارزه قادر خواهند گردید تا اشکال دیگر متنوع ی مبارزه را بکار گیرند. خلق کرد در پرتو چنین نگرش و سیاستی پرورش یافت و در بستر آن است که می تواند به حقوق پایه ای اش دست یابد. بیهوده نیست که رژیم جمهوری اسلامی با گسیل هزاران نیروی سرکوبگر و ایجاد پایگاههای ریز و درشت در سراسر کردستان قصد منکوب نمودن جنبش حق طلبانه را در سر می پرواند و هر روز بر دامنه اش افزوده و می افزاید. جنبش کردستان آتش سوان زیر خاکستری است که با هر بادی شعله های اش بر افروخته گردیده و تن طالمان را می سوزاند. اعتراضات پی در پی و حمایتی زحمتکشانش شهرهای متفاوت کردستان که اینروزها به دغدغه ی رژیم جمهوری اسلامی تبدیل گشته است و زیوانه توسط کارگزاران رژیم اعلام می گردد، نشانگر پتانسیل بالای خلقی است که از سنن و تجارب مبارزاتی نوینی برخوردار می باشد که تداوم آن می تواند، یاد آور مبارزات خلق مسلحی باشد که از خود جان فشانی ها و ایثارگری های بی دریغی در حیات جمهوری اسلامی بر جای گذاشته است.

گسترش مبارزات توده های ستمدیده ی کردستان در شهرهای مهاباد، سنندج، دیواندره، مریوان، اشنویه، نقده، پیرانشهر، بوکان و دیگر شهرها و روستاهای کردستان که بطور یکپارچه و با یگانگی تمام صورت گرفته است نشاندهنده ی درجه بالایی از همبستگی و حمایتی خلقی می باشد که در اثر مبارزه ی دلاورانه با رژیم جمهوری اسلامی کسب نموده است. حمایت مغازه داران، روشفکران، معلمان، رانندگان تاکسی و اتوبوسران و غیره، نمادی از اتحاد، آگاهی و پیوستگی این خلق در زجر کشیده را بنمایش می گذارد. ترس و وحشت جمهوری اسلامی در چنین رمزی نهفته می باشد. بیهوده نیست که رژیم جمهوری اسلامی به انحاء گوناگون تلاش می ورزد تا پیوندهای واقعی و پیوستگی این مبارزه را قطع نماید و از گسترش اوج یابنده ی مبارزات آنان جلوگیری بعمل آورد. یورش وحشیانه و دستگیری صدها تن از متعرضین به سیاست های ارتجاعی رژیم در کردستان در این راستا معنا می یابد. سرکوبگران جمهوری اسلامی با وقاحت در خور شایسته به خانواده های دستگیر شدگان اخیر در کردستان اعلان نموده اند که در مقابل ۱۰ الی ۱۵ میلیون تومان وجه نقدی و دادن ضمانت حاضرند تا فرزندان شانرا آزاد

سازند. این جلوه ی دیگری از سیاست های ارتجاعی است که رژیم در حق خانواده ی دستگیرشدگان بکار گرفته است در حالیکه بخوبی واقف است که توده های ستمدیده در شرایط فقر و نداری، قادر به تأمین مایحتاج اولیه ی زندگی شان نمی باشند.

آنچه در ورای واقعیات فوق نهفته می باشد آنست که رژیم جمهوری اسلامی تحت هیچ شرایطی حقوق پایمال شده ی خلق کرد را برسمیت نه شناخته و نمی شناسد و تا آنجایی که در توان داشته و دارد، در سرکوب آن کوتاهی نخواهد ورزید. ناف رژیم جمهوری اسلامی با زور، چپاول، اخاذی و سرکوب بسته شده است. منافع و سیاست رژیم کاملاً در تضاد با منافع و سیاست توده های ستمدیده ی ایران قرار دارد. بر این اساس خلق کرد به تنهایی قادر نخواهد گردید تا در پرتو چنین مناسباتی و با وجود رژیم جمهوری اسلامی به مطالبات بحق اش دست یابد. خلق کرد باید و می بایست با پیوند خویش با دیگر جنبش های اعتراضی - اجتماعی، خواسته های اش را رادیکالیزه تر نماید و از تجارب و شیوه های عالی مبارزاتی گذشته ی خویش، بمنظور برقراری اهداف اش سود جوید. سازماندهی و بکارگیری حرکت های مسلحانه توسط عناصر آگاه و پیشرو در مناطق کردستان می تواند، دامنه های مانور رژیم را در سراسر کردستان محدود و محدودتر و در نهایت دستان کثیف آنانرا از شهرها و روستاها کوتاه نماید. امری است شدنی؛ اما نیازمند حمایت، دخالت گری، پشتیبانی همه ی توده های ستمدیده و بویژه کارگران و زحمتکشان و تمامی نیروهای انقلاب داشته و دارد. می توان بار دیگر ولی با انبانی از تجربه و فارغ از کاستی های گذشته، کردستان را از شر تمامی جانیان رها ساخت.

شورای انقلابی جوانان سوسیالیست ایران

۱۸ تیر ۱۳۸۴

آدرس سایت ما:

<http://www.shoraee.com>

آدرس تماس با ما:

Razmesorkh@yahoo.com